

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 31.05.1979, sp. zn. 1 To 22/79, ECLI:CZ:NS:1979:1.TO.22.1979.1

Číslo: 74/1980

Právní věta: Výši nákladů potřebných k účelnému uplatnění nároku na náhradu škody musí poškozený prokázat. Pro stanovení výše těchto nákladů vzniklých v adhezním řízení neplatí ustanovení § 30 odst. 1 vyhl. č. 34/1965 Sb. ve znění vyhl. č. 86/1966 Sb. o paušální náhradě ve výši dvou procent z přiznané regresní náhrady.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 31.05.1979

Spisová značka: 1 To 22/79

Číslo rozhodnutí: 74

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada nákladů, Náhrada regresní

Předpisy: 141/1961 Sb. § 154 34/1965 Sb. § 30 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 74/1980 sb. rozh.

Výši nákladů potřebných k účelnému uplatnění nároku na náhradu škody musí poškozený prokázat. Pro stanovení výše těchto nákladů vzniklých v adhezním řízení neplatí ustanovení § 30 odst. 1 vyhl. č. 34/1965 Sb. ve znění vyhl. č. 86/1966 Sb. o paušální náhradě ve výši dvou procent z přiznané regresní náhrady.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 31. 5. 1979 sp. zn. [1 To 22/79](#).)

K stížnosti odsouzené zrušil Nejvyšší soud ČSR usnesení krajského soudu v Praze ze dne 31. ledna 1979 sp. zn. 1 T 5/78 a uložil tomuto soudu, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadený usnesením předseda senátu krajského soudu v Praze rozhodl, že podle § 154 tr. ř. je odsouzený povinen zaplatiti poškozenému Okresnímu ústavu národního zdraví v Kutné Hoře částku 400,- Kčs. K tomuto závěru dospěl po zjištění, že rozsudkem krajského soudu v Praze ze dne 20. 3. 1978 sp. zn. 1 T 5/78 byl odsouzený uznán vinným trestným činem vraždy podle § 219 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání deseti roků. Odsouzenému byla podle § 228 odst. 1 tr. ř.

uložena povinnost zaplatit československému státu do rukou ONV v Kutné Hoře regresní náhradu za usmrcení poškozené ve výši 20 000,- Kčs. Tento rozsudek byl usnesením Nejvyššího soudu ČSR ze dne 14. 8. sp. zn. 1 To 24/78 potvrzen.

Po právní moci rozsudku požádal poškozený OÚNZ v Kutné Hoře o přiznání nákladů regresního řízení, které podle § 30 odst. 2 vyhlášky č. 34/1965 Sb. činí 2 z přisouzené regresní náhrady, tedy částku 400,- Kčs. Předseda senátu shledal tento nárok poškozeného jako oprávněný, a proto podle § 154 tr. ř. uložil odsouzenému tuto částku zaplatit.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost. uvádí, že krajský soud nepostupoval správně, pokud výši náhrady nákladů potřebných k účelnému uplatnění nároku poškozeného OÚNZ na náhradu škody stanovil ve smyslu § 30 odst. 2 vyhlášky 34/1965 Sb., tedy paušální částkou. Tento postup stanovení náhrady se podle názoru stěžovatele vztahuje jen na náklady vzniklé regresnímu orgánu v regresním řízení. navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc vrácena krajskému soudu v Praze k novému projednání, zejména k doplnění řízení v tom, jaké skutečné náklady vznikly OÚNZ v Kutné Hoře v souvislosti s uplatněním jeho nároku na náhradu škody.

Nejvyšší soud České socialistické republiky přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že stížnost je důvodná.

Při stanovení náhrady nákladů řízení vzniklých poškozenému v souvislosti s účelným uplatněním jeho nároku na náhradu škody, který byl alespoň zčásti v trestním řízení přiznán, je zapotřebí, aby soud konkrétní výši nákladů přesně zjistil a ve smyslu § 154 tr. ř. o nich rozhodl. Z ustanovení § 30 vyhlášky č. 34/1965 Sb., o regresních náhradách (ve znění vyhlášky č. 86/1966 Sb.) totiž nelze dovodit, že by náhrada těchto nákladů mohla být stanovena paušální částkou ve smyslu odst. 2 citovaného ustanovení. Tohoto postupu možno použít pouze pro řízení konaném v regresních náhradách před orgány regresního řízení.

Krajský soud tedy v posuzovaném případě pochybil, pokud při výpočtu náhrady nákladů OÚNZ v Kutné Hoře vzniklých v souvislosti s uplatněním jeho nároku na náhradu škody v této trestní věci stanovil jejich výši paušální částkou 2 v adhezním řízení přiznané náhrady škody (400,- Kčs) a nezkoumal, jaké konkrétní náklady vznikly v souvislosti s přiznáním škody v adhezním řízení.